
MINISTROWSKI (1) ai

o jasne.

[sg m N ministrowski.] ◇ [pl N m an ministrowski(e) (cum sb: konie).] subst ministrowski(e). ◇ [A subst ministrowski(e). ◇ L ministrowskich.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Przymiotnik od „minister” ‘duchowny protestancki’; związany z ministrem, należący do ministra: Do innych błędów ci nowi mistrzowie y tego nie zaniechali [...] (marg) Błędy minifrowkie. (-) SkarKaz 578a; [ná onym ławnym Synodzie ná ktorymeście pierwfzy Kanon vczynili/ o koniach [!] Minifrowkich ŚmigłAbsurda 32, 32 marg, [44]].

[W przeciwstawieniu: »katolicki ... ministrowski«: Świádek Kátholicki/ łtáry/ síwy/ ma lat tyśiáć y kiláfet. [...] A świádek Minifrowki/ młody z dźiśieyfzą náuką która fię nie dawno vrodziłá SkarKaz 249 (Linde).]

Cf [MINISTERSKI]